

Artikel 40

Omkostninger

Almindelige omkostninger, som er pådraget i forbindelse med ydelse af bistand, skal bæres af den stat, som anmodes om bistand. Ekstraordinære omkostninger skal bæres af den stat, som anmoder om bistand.

Kapitel V

Beskyttelse af skatteydere og fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

Artikel 41

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i den anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, især med hensyn til hjemsted, er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 2, stykke 4, skal denne bestemmelse også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat, der driver samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den kun indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

3. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 4, eller artikel 12, stykke 4, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre betalinger, der udredes af et foretagende i en kontraherende stat til en person hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved fastsættelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis betalingerne var sket til en person hjemmehørende i den førstnævnte stat. På samme måde skal enhver gæld, som et foretagende i en stat har til en person hjemmehørende i den anden stat, kun-

ne fratrækkes ved fastsættelsen af et sådant foretagendes skattepligtige formue under samme betingelser, som hvis gælden var blevet stiftet over for en person hjemmehørende i den førstnævnte stat.

4. Foretagender i en kontraherende stat, hvis formue helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal ikke i den førstnævnte stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

5. Uanset bestemmelserne i artikel 2 skal bestemmelserne i denne artikel finde anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 42

Forhandlinger

1. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten i almindelighed eller i enkelt tilfælde. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet af overenskomsten, eller om indgåelse af særlige aftaler til løsning af spørgsmål, som har forbindelse med skatter i overenskomstens forstand, og som opstår på grund af staternes forskellige metoder til fastsættelse af skattegrundlaget eller af andre grunde. De kan desuden forhandle med henblik på at formindske eller undgå andre vanskeligheder, som opstår på grund af forskelligheder i deres respektive skattelove og med henblik på at træffe foranstaltninger mod international skatteomgåelse og -unddragelse.

2. I særdeleshed kan de kompetente myndigheder i de kontraherende stater indgå vejledende aftaler med henblik på

- a) at afklare tvivlsspørgsmål med hensyn til skatter, som overenskomsten finder anvendelse på efter artikel 2, stykke 3;
- b) at fastsætte, hvorledes overenskomstens bestemmelser om begrænsning, især bestemmelserne i artikel 10 til 12, skal gennemføres.

3. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan forhandle om almindelige